

18. po Trojici, 3.10.2021, s Večerou Pánovou

Žeby láska?

Matúš 22, 37-40

„A on mu odpovedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou mysl'ou. To je veľké a prvé prikázanie. Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho bližneho ako seba samého. Na týchto dvoch prikázaniach počíva celý Zákon i Proroci.“

Minule som deťom na náboženstve rozprávala o tom, aký vzťah má k nám Pán Boh a v čom sa to najviac odrazilo. Mali jasno aspoň v jednej odpovedali: Miluje nás! Je zvláštne, že žiadny iný opis Božieho vzťahu k nám nevystihne lepšie to, čo k nám Hospodin cíti. Naozaj, Boží vzťah k nám je najlepšie charakterizovateľný jediným slovom, LÁSKA. Bola som nadšená z toho, že mi dali takúto odpoveď. Tak som sa ich opýtala, či vedia, ako túto lásku prejavil a prejavuje dodnes k nám? Nad tým už museli porozmýšľať a váhali s odpoveďami a tak som im tú odpoveď predstavila. Sú dva základné princípy tejto Božej lásky: 1. sme stvorení na Boží obraz; 2. sme vykúpení a zachránení obeťou Božieho Syna na kríži .

Sme stvorení na Boží obraz – to je to najpôvodnejšie a prvé vyjadrenie Božej lásky k človeku. Žiadne iné stvorenie nebolo stvorené na Boží obraz. **Žiadnemu Božiemu stvoreniu sa nedostali atribúty božskosti ako slobodná vôľa, emócie a rozum.** To, čo by sme radi označili u iných živých stvorení týmito atribútmi, sú v skutočnosti len ich prirodzené pudy na prežitie. Dokonca aj prítulnosť našich mačičiek a priateľstvo našich psíkov nie sú prejavom ich citov, ale jedinečne vyvinutým pudom na prežitie. Sú natoľko zdomácnené, že vedia, že bez človeka by len ťažko prežili. Možno so mnou budete o tejto otázke polemizovať, no pravdou je, že iba jediné stvorenie bolo stvorené na Boží obraz a tým bol človek. Bol stvorený z lásky a pre lásku. Mal si ju užívať plnými dúškami – bol požehnaný Božou každodennou prítomnosťou a tiež láskou so svojim náprotivkom. **Láska je zmyslom a náplňou ľudského života.** Žiaden človek nemôže žiť bez lásky, potrebuje milovať a byť milovaným. Bez lásky je ľudský život chudobný a prázdny, je to iba živorenie.

To, že je to živorenie, sme spoznali po odchode z raja. **V pote svojej tváre... v bolestiach... a v prachu...** také bolo rozhodnutie Božej vôle potom, čo človek Jeho lásku zneužil. A opäť tu môžeme začať polemizovať – ako je to s tou Božou láskou k človeku, ako ho miloval, keď pri prvej neposlušnosti ho odohnal od seba preč? A dnes v tom pokračujeme pochybnosťami typu – kde bol Boh, ak sa stane nejaká tragédia; ako miluje človeka, ak dovolí vojny; kde je Jeho láska, keď dovolí, aby sme ochoreli na ťažké a neliečiteľné nemoci? ...

To, že Pán Boh poslal človeka z raja preč, nebolo rozhodnutie hnevu a odmietnutia – bolo to rozhodnutie záchrany. Nič nečisté nevojde do Božej blízkosti, inak zomrie. Bola to **Božia láska**, ktorá nás síce z raja poslala preč, ale nie preto, aby nás zahubila a usmrtila, ale preto, aby nás zachránila. Celé dejiny Pán Boh nerobí nič iné, len nás zachraňuje. Najprv vydáva svoje zákony – pre nás, aby sme vďaka pravidlám vedeli spolu žiť. Potom **posiela svojich prorokov, posiela svojho Syna**, ako najväčší dôkaz svojej lásky. Sľubuje, že Jeho smrť je dostatočná na to, aby utišila Jeho spravodlivosť a zachránila všetkých ľudí. Požaduje jedinu vec a to, aby sme tejto obeti a tomuto sľubu, ktorý dal na Golgote, uverili.

A my sa podobne, ako zákonník, po mnohých rokoch svojho nábožensko-kresťanského života, pýtame: „Učiteľ, ktoré je najväčšie prikázanie v zákone?“ A Pán Ježiš nám dnes jasne odpovedá – je to prikázanie LÁSKY.

Milovať budeš! Nie ako svoj skutok lásky, ale ako odpoveď na lásku nášho Stvoriteľa. „**My milujeme, lebo On prv miloval nás!**“ – napísal ap. Ján. My môžeme milovať Pána, svojho Boha, pretože sme dotknutí Jeho láskou, ktorou sme boli stvorení na Jeho obraz a vykúpení k večnému životu.

Nikdy nepochybujme o tejto Božej láske voči nám. Prichádza k nám v Jeho Slove, vo chvíľach modlitieb, vo sviatosti krstu svätého i Večere Pánovej, ale tiež k nám prichádza v každodenných okamihoch, v stretnutiach s ľuďmi, chráni nás pri každej práci. Sprevádza nás na našich cestách, podopiera a posilňuje našu vieru v bežnom živote i vo chvíľach skúšok. Pripomínajme si ju každý deň a vďaka tejto Božej láske voči nám budeme aj my naplnení láskou k nášmu Bohu i voči našim blíždym.

Dnešné spoločenstvo pri stole Večere Pánovej je pre nás utvrdením o Božej láske – **náš nebeský Otec, Pán Boh, chce s nami, ľuďmi, stolovať cez svojho Syna, pri jednom stole.** Prijmime toto pozvanie a poďme všetci. Amen.